

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 61

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Stockholm den 3 Nov. 1933. 115

Käreste!

Jag är så snabb att ringa
i telefonen, men nu skriver jag
först och ringer i morgon för
att fråga om råd.

Ja, fru Thulin berättar jag
bli rädd för - jag menar för hennes
bristande takt och ondörne.

Hon vill ha detaljer om den
tiden, då Mårbacka måste sägas.

Jag svarade, att därom kunde
jag inte ge besked, och därom
hade de inte skrivit något närmare.

Så lugnade hon sig.
 Sedan ville hon om möjligt
 få ditt Radio-tal till Amerika.
 När jag sade, om möjligt
 de British hade ditt svenska
 manuskript kvar, utbrast
 hon: "Närna bara inte mig för
de British! Så tycks det inte
 att vinna något".

Smellstid får jag ditt
 manuskript från British, borde ha.
 Men tråk om för Thellin gör
politik av det! Man kan
 aldrig veta.

Skall jag under någon före

vändning låta bli att ge henne det?

Det är detta jag kommer att
 fråga dig om i telefon.

Detta är en fråga.

Sedan en bön.

Chefredaktören för Svensk Lärar-
 tidning, riksdagsman Magnusson,
 ringde i går kväll och bad mig
 be dig vara så älskvärd att sända
 tidningen en fac: egenhändig
hälsning, som kunde få fac-
 similieras. D.v.s. en hälsning
 till Sveriges barn i anslut-
 ning till Nils Holgersson. Bara
ett par rader att sätta under

som hälsningen från din s.

Är i morgon bjuden på middag och ombud
att bli läsa nyss din belysning. Men hade skrivit till
bevakning i en brett hälsningsbrev.

2
Ditt porträtt i tidningen.
Han menade, att du förtjänade
då skulle komma ut högtid-
lighållas i alla skolor,
och då skulle det vara roligt
att ta besvären framför din
hälsning.

Det borde vara något så
när länga rader, ty de skulle
gå tvärs över hela sidan.

Biträdande rektorin talade
efteråt i telefonen och sade, att det
naturligtvis vore roligt, om du
vände dig till hela skolan och läsa
kören. Men är det inte lättare
att tala till besvären?